

HÃY CHỖI DẠY TRONG ĐỜI SỐNG MỚI

Chúa Nhật Tuần V - Mùa Chay

(Ed 37:12-14; Rm 8:8-11; Ga 11:1-45)

Lời Chúa của Chúa Nhật thứ V Mùa Chay chuẩn bị chúng ta cách gần hơn với mầu nhiệm vượt qua của Chúa Giêsu qua việc trình bày về đề tài sự chết và sống lại. Trong bài đọc 1, chúng ta nghe ngôn sứ Isaia trình bày sấm ngôn của Đức Chúa cho con cái Israel về một viễn cảnh tươi sáng mà Đức Chúa chuẩn bị cho họ. Đức

Chúa sẽ mở huyết và đưa dân Ngài ra khỏi nơi chết chóc và đưa họ vào đất hứa. Không những thế, Đức Chúa “sẽ đặt thần khí của Ta vào trong các người và các người sẽ được hồi sinh. Ta sẽ cho các người định cư trên đất của các người. Bấy giờ, các người sẽ nhận biết chính Ta là Đức Chúa, Ta đã phán là Ta làm. Đó là sấm ngôn của Đức Chúa” (Ed 37:14). Trong những lời này, chúng ta thấy điều quan trọng là sau khi được đưa từ cõi chết đến sự sống, Đức Chúa muốn dân Israel nhận biết Ngài là Thiên Chúa của họ. Theo dòng lịch sử của dân Israel, Đức Chúa luôn thực hiện những kỳ công cho dân Ngài, nhưng vì họ mau quên những việc kỳ diệu Ngài đã làm. Hệ quả là họ không bước đi trong đường lối của Ngài để được sống, mà bước đi trong bóng tối của tội lỗi, của sự chết. Đây cũng là hình ảnh của mỗi người chúng ta. Thiên Chúa cũng thực hiện biết bao kỳ công trong cuộc đời chúng ta, nhưng chúng ta không nhận ra hoặc cố nhận ra thì cũng mau quên. Vì vậy, nhiều lần chúng ta trách Chúa và không bước đi trên con đường thánh thiện mà chọn bước đi trong bóng đêm của tội lỗi. Thiên Chúa luôn mong chờ để ‘mở huyết’ mang chúng ta ra khỏi quyền lực của sự chết, của tội lỗi và đưa chúng ta vào sự sống mới của Ngài. Chúng ta có để cho Ngài thực hiện điều đó trên cuộc đời chúng ta không?

Thánh Phaolô trong bài đọc 2 trình bày cho chúng ta hai cách sống, sống theo xác thịt và sống theo Thần Khí. Những người sống theo xác thịt “thì không thể vừa lòng Thiên Chúa” (Rm 8:8), không thuộc về Đức Kitô và sẽ phải chết. Còn những người sống theo Thần Khí thì đẹp lòng Thiên Chúa và họ thuộc về Đức Kitô (x. Rm 8:9). Chính Thần Khí sẽ làm cho thân xác của những người sống theo Thần Khí được sống lại qua việc làm cho họ được nên công chính để được chia sẻ trong sự phục sinh của Đức Kitô: “Nếu Thần Khí ngự trong anh em, Thần Khí của Đấng đã làm cho Đức Giêsu sống lại từ cõi chết, thì Đấng đã làm cho Đức Giêsu sống lại từ cõi chết, cũng sẽ dùng Thần Khí của Người đang ngự trong anh em, mà làm cho thân xác của anh em được sự sống mới” (Rm 8:11). Ai trong chúng ta cũng cảm nghiệm được sự nặng nề của thân xác. Có nhiều lần chúng ta cảm thấy tinh thần mạnh mẽ, muốn sống thánh thiện, muốn làm điều tốt, nhưng rồi thân xác kéo chúng ta xuống. Chúng ta chỉ có thể chiến thắng được thân xác khi chúng ta để cho Thần Khí của Đức Kitô hoạt động trong chúng ta. Ngài là Thần Khí của tình yêu và thánh hoá.

Bài Tin Mừng hôm nay thuật lại cho chúng ta câu chuyện Chúa Giêsu làm cho Ladarô sống lại. Đề tài về sự chết và sự sống lại của Chúa Nhật hôm nay tìm thấy sự hoàn thành nơi Đức Giêsu, Đấng gọi Ladarô ra khỏi sự chết để bước vào sự sống. Đây là ‘dấu lạ’ vĩ đại nhất của Chúa Giêsu, đó là trao ban món quà sự sống. Tuy nhiên, dấu lạ này đưa đến quyết định là Ngài phải chết cho toàn dân (x. Ga 11:1-57). Đề hiểu bài Tin Mừng hôm nay, chúng ta cần trở lại với câu chuyện Chúa Giêsu chữa lành người mù từ thuở mới sinh mà chúng ta đã nghe Chúa nhật tuần trước. Trong câu chuyện đó, Chúa Giêsu tỏ mình ra là ‘ánh sáng thế gian’ và ai đi

trong ánh sáng của Ngài sẽ có được sự sống đời đời. Điều này được Thánh Gioan đưa đến đỉnh cao trong câu chuyện hôm nay, đó là trình bày Chúa Giêsu là chính sự sống. Theo các học giả Kinh Thánh, trình thuật Chúa Giêsu cho Ladarô sống lại có thể được xem như là sự hoàn thành của những lời hứa được trình bày trong Ga 5:24-29. Nói tóm lại, việc Chúa Giêsu cho Ladarô sống lại là dấu lạ chứng minh rằng Chúa Cha đã trao quyền trên sự sống và sự chết cho Người Con (x. 5:26). Chúng ta có thể suy niệm trình thuật này dựa trên những điểm sau:

Thứ nhất, Chúa Giêsu đợi để đến với Ladarô : “Tuy nhiên, sau khi được tin anh Ladarô lâm bệnh, Người còn lưu lại thêm hai ngày tại nơi đang ở.” (Ga 11:6). Đây là chi tiết quan trọng và là chìa khoá để mở cửa cho chúng ta bước vào câu chuyện. Chúng ta thấy trong các câu chuyện trong Tin Mừng Nhất Lãm, Chúa Giêsu cho những người mới chết sống lại và chưa được chôn trong mồ (x. Mc 5:22-23; Lc 7:11-16). Còn phép lạ của Ladarô là một ‘dấu lạ’ chỉ cho biết Chúa Giêsu là sự sống và là sự sống lại. Ngài gọi một người đã chôn trong mồ chỗi dậy. Đây chính là điều làm cho thị kiến của Ngôn Sứ Êdêkien trong bài đọc 1 được hoàn thành. Tuy nhiên, chúng ta cần lưu ý rằng, sự kiện Ladarô chết và Chúa Giêsu cho sống lại là để củng cố đức tin của các môn đệ trước cuộc khổ nạn của Ngài: “Nói những lời này xong, Người bảo họ: ‘Ladarô, bạn của chúng ta, đang yên giấc; tuy vậy, Thầy đi đánh thức anh ấy dậy.’ Các môn đệ nói với Người: ‘Thưa Thầy, nếu anh ấy yên giấc được, anh ấy sẽ khoẻ lại.’ Đức Giêsu nói về cái chết của anh Ladarô, còn họ tưởng Người nói về giấc ngủ thường. Bấy giờ Người mới nói rõ: ‘Ladarô đã chết. Thầy mừng cho anh em, vì Thầy đã không có mặt ở đó, để anh em tin’” (Ga 11:11-16). Những lời này cho thấy mục đích của các dấu lạ Chúa Giêsu thực hiện là để các môn đệ tin vào Ngài. Chúng ta cũng đã chứng kiến nhiều phép lạ Chúa Giêsu đã thực hiện trong cuộc đời của mình và của người khác. Nhất là mỗi lần chúng ta bước từ sự chết của tội lỗi vào sự sống công chính qua bí tích hoà giải, đức tin của chúng ta có được củng cố và trở nên sâu đậm không?

Thứ hai, việc Chúa Giêsu làm cho Ladarô sống lại là để Thiên Chúa được tôn vinh. Trong trình thuật này, Thánh Gioan cho thấy bệnh tật và cái chết của Ladarô có một mục đích đặc biệt, đó là làm cho vinh quang Thiên Chúa được tỏ hiện, để Chúa Giêsu [Người Con] được tôn vinh (x. 9:3). Chi tiết này nhắc chúng ta về Ga 2:11 [dấu lạ đầu tiên của Chúa Giêsu tại tiệc cưới Cana] và chỉ đến vinh quang thật trên thập giá của Chúa Giêsu (x. Ga 13:31-32; 17:1). Nhìn từ khía cạnh này, trong việc cho Ladarô sống lại, chúng ta đã nhìn thấy bóng dáng của thập giá. Nói cách khác, chính trong việc cho Ladarô sống lại Chúa Giêsu phải chịu chết. Trong cuộc sống thường ngày, chúng ta muốn được vinh quang nhưng không qua thập giá, muốn người khác được hạnh phúc mà không phải hy sinh. Chúa Giêsu dạy chúng ta rằng muốn đến vinh quang phải qua thập giá, để người khác được sống chúng ta phải chết đi mỗi giây phút.

Thứ ba, Chúa Giêsu khẳng định Ngài là sự sống và là sự sống lại. Tuy nhiên, câu khẳng định này phải được đón nhận với đức tin. Chúng ta thấy điều này qua cuộc đối thoại của Chúa Giêsu và Mácta: “Vừa được tin Đức Giêsu đến, cô Mácta liền ra đón Người. Còn cô Maria thì ngồi ở nhà. Cô Mácta nói với Đức Giêsu:

Mácta: “Thưa Thầy, nếu có Thầy ở đây, em con đã không chết. Nhưng bây giờ con biết: Bất cứ điều gì Thầy xin cùng Thiên Chúa, Người cũng sẽ ban cho Thầy.”

Đức Giêsu: “Em chị sẽ sống lại!”

Mácta: “Con biết em con sẽ sống lại, khi kẻ chết sống lại trong ngày sau hết.”

Đức Giêsu: “Chính Thầy là sự sống lại và là sự sống. Ai tin vào Thầy, thì dù đã chết, cũng sẽ được sống. Ai sống và tin vào Thầy, sẽ không bao giờ phải chết. Chị có tin thế không?”

Mácta: “Thưa Thầy, có. Con vẫn tin Thầy là Đức Kitô, Con Thiên Chúa, Đấng phải đến thế gian” (Ga 11:20-26).

Trong cuộc đối thoại này, chúng ta thấy đức tin của Mácta bắt đầu từ xác tín là nơi đâu có Chúa Giêsu, nơi đó không có sự chết nhưng chỉ có sự sống, và điều gì Ngài xin là Thiên Chúa ban cho Ngài. Niềm tin này, sau khi đã ‘đối thoại’ với Chúa Giêsu, nhất là sau lời ‘mặc khải’ của Chúa Giêsu về căn tính của Ngài là sự sống và là sự sống lại, đã được diễn tả qua lời tuyên xưng Chúa Giêsu là Đức Kitô, Con Thiên Chúa. Chi tiết này nhắc nhở chúng ta về mối dây liên kết giữa đức tin và tuyên xưng, giữa tuyên xưng và thực hành. Thánh Giacôbê nhắc nhở chúng ta rằng: “Đức tin không có việc làm là đức tin chết” (Gc 2:14). Hãy tuyên xưng niềm tin mình và hãy diễn tả đức tin qua hành động yêu thương, cảm thông và tha thứ cho anh chị em của chúng ta.

Thứ tư, Chúa Giêsu thương Ladarô với một tình yêu thật con người, đầy thiêng liêng: “Khi đến gần Đức Giêsu, cô Maria vừa thấy Người, liền phủ phục dưới chân và nói: ‘Thưa Thầy, nếu có Thầy ở đây, em con đã không chết.’ Thấy cô khóc, và những người Do Thái đi với cô cũng khóc, Đức Giêsu thổn thức trong lòng và xao xuyến. Người hỏi: ‘Các người để xác anh ấy ở đâu?’ Họ trả lời: ‘Thưa Thầy, mời Thầy đến mà xem.’ Đức Giêsu liền khóc. Người Do Thái mới nói: “Kìa xem! Ông ta thương anh Ladarô biết mấy!” (Ga 11:33-36). Lại một lần nữa, Maria có cùng niềm tin vào Chúa Giêsu là nơi đâu có Ngài, nơi đó không có sự chết. Ngài là Đấng chiến thắng sự chết. Chi tiết chúng ta lưu ý là việc những người Do Thái đi theo Maria đã tỏ lòng liên đới với cô trong sự mất mát, và chính Chúa Giêsu cũng tỏ ra sự liên đới đó. Nhưng sự liên đới của Chúa Giêsu đi xa hơn chứ không dừng lại ở việc ‘cảm thấy đau lòng với và cho Maria,’ nhưng tìm cách để đưa Maria ra khỏi tình cảnh đau đớn, mất mát, đó là làm cho Ladarô sống lại. Tình liên đới chân thành nhất không dừng lại ở những giọt nước mắt cảm thông, nhưng đi đến hành động cụ thể để đưa anh chị em mình ra khỏi hoàn cảnh đau buồn của họ.

Tóm lại, chúng ta có thể nói rằng mục đích chính của câu chuyện xoay quanh đề tài đức tin và tuyên xưng đức tin mà chúng ta đã nghe trong những Chúa Nhật vừa qua, nhất là trong hai câu chuyện về người phụ nữ Samaria và người mù từ thuở mới sinh. Đề tài đức tin được trình bày rõ trong câu kết của Tin Mừng hôm nay, niềm tin vào Chúa Giêsu, Đấng là sự sống và là sự sống lại “Trong số những người Do Thái đến thăm cô Maria và được chứng kiến việc Đức Giêsu làm, có nhiều kẻ đã tin vào Người” (Ga 11:46). Trong những lời này, chúng ta thấy có hai yếu tố quan trọng của đức tin mà Thánh Gioan trình bày ngay từ đầu đó là ‘đến’ và ‘xem.’ Nói cách khác, đức tin chỉ có được khi chúng ta sống thái độ của các môn đệ đầu tiên. Họ đáp lại lời mời gọi của Chúa Giêsu. Họ đã đến, xem và ở lại với Ngài. Như vậy, nếu chúng ta không đến với Chúa Giêsu, không xem thấy [nhận ra] những gì Ngài làm cho chúng ta [và người khác], và không ở lại trong Ngài, đức tin của chúng ta chỉ là một đức tin chết.